

Ο Άγιος Βασιλέας Ιωάννης Γ΄ Δούκας Βατατζής και η συνεισφορά του στην ανάδειξη της

ΙΣΤ

/ Άγιο

ΛΟΥΣ

ός / Ορθόδοξη πίστη

Του Ιωάννη Σαρσάκη Στρατιωτικού

Η άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ΄ σταυροφορίας τον Απρίλιο του 1204, υπήρξε η συνταρακτικότερη στιγμή στην έως τότε ιστορία της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας - Ρωμανίας (δηλαδή της μετέπειτα κακώς και εκ του πονηρού ονομασθείσας από τους δυτικούς ιστορικούς "Βυζαντινής Αυτοκρατορίας"[1]).

Ως άμεση συνέπεια της αλώσεως έχουμε, πρώτον : τη δημιουργία ανεξάρτητων ελληνικών κρατιδίων με σκοπό την διαφύλαξη των ελληνορθόδοξων πληθυσμών και την αντίσταση κατά των κατακτητών, και δεύτερον τη ραγδαία αφύπνιση της ελληνικής συνείδησης, η οποία είχε αρχίσει να συντελείτε ήδη από τον 6ο αιώνα.

Τα κράτη που δημιουργήθηκαν ήταν : το βασίλειο της Νίκαιας με τον Θεόδωρο Λάσκαρη, το δεσποτάτο της Ηπείρου με τον Μιχαήλ Άγγελο και της Τραπεζούντας με τον Αλέξιο Κομνηνό. Από τα τρία ελληνικά κράτη η Νίκαια ήταν αυτή που κατάφερε να λάβει το χρίσμα του συνεχιστού της Ρωμανίας και μετά την παρέλευση 57 ετών να απελευθερώσει την βασιλεύουσα[2].

Οι αυτοκράτορες που κατείχαν τον εξόριστο θρόνο της Ρωμανίας με έδρα τη Νίκαια της Βιθυνίας ήταν : ο Θεόδωρος Α΄ Λάσκαρης (1204-1222), ο Ιωάννης Γ΄ Δούκας Βατάτζης (1222-1254), ο Θεόδωρος Β΄ Λάσκαρης (1254-1258), ο Ιωάννης Δ΄ Λάσκαρης (1258-1259) και ο Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγος (1259-1282). Οι τέσσερις πρώτοι αυτοκράτορες ανήκουν στη δυναστεία των Λασκαριδών, η οποία ως χαρακτηριστικό της είχε : την έντονη ελληνολατρία, την υπέρμετρη φιλολαϊκότητα, και την εξαιρετικά ικανή διπλωματική & στρατιωτική δραστηριότητα. Για να κατορθώσουν να ανασυστήσουν την αυτοκρατορία, οι βασιλείς της Νίκαιας πολέμησαν με τους Φράγκους τους Τούρκους, τους Βουλγάρους αλλά και με το Δεσποτάτο της Ηπείρου, πετυχαίνοντας μεγάλες νίκες.

Ο επιφανέστερος αυτοκράτορας της Νίκαιας και ένας από τους μεγαλύτερους της Ρωμανίας, είναι ο εκ Διδυμοτείχου καταγόμενος, Ιωάννης Γ΄ Δούκας Βατάτζης,[3] ο οποίος είναι και Άγιος της εκκλησίας μας, (η μνήμη του τιμάται κάθε χρόνο στις 4 Νοεμβρίου από την Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου). [\(περισσότερα...\)](#)